

Структуру фінансової безпеки підприємства можна розділити на два основні рівня: національна – це захищеність фінансових відносин, які визначають розвиток економічного потенціалу країни та забезпечують покращення рівня життя населення; міжнародна – система, котра протистоїть внутрішнім та зовнішнім загрозам, забезпечуючи належний рівень фінансового розвитку та стійкість до глобальних фінансових криз.

Таким чином, керівництву підприємств будь-якої галузі потрібно формувати та постійно удосконалювати механізм забезпечення фінансової безпеки для постійного моніторингу ризиків його діяльності, що, в результаті, дасть змогу реалізувати виважені заходи щодо забезпечення стабільності та стійкості підприємства в кризових умовах.

Список використаних інформаційних джерел

1. Бланк І. А. Управління фінансовою безпекою підприємства / І. А. Бланк. – Київ : Smart Book, Ельга, 2013. – 776 с.
2. Іголкіна Т. М. Економічна безпека підприємства: механізми та інструменти її забезпечення / Т. М. Іголкіна, Н. С. Коршикова. – Москва : Наука і просвітництво, 2017. – 170 с.
3. Льяшенко С. М. Оцінка складових економічної безпеки підприємств / С. М. Льяшенко // Наукові праці ДонНТУ. – 2002. – № 48. – С. 16–22.
4. Матвійчук Л. О. Методика визначення рівня фінансової безпеки машинобудівних підприємств / Матвійчук Л. О. // Актуальні проблеми економіки. – 2011. – № 5 (119). – С. 109–114.
5. Ріхерт А. В. Сутність, зміст і механізм управління економічної безпеки підприємства: зб. статей II Міжнародної наук.-практ. конф. / А. В. Ріхерт, М. В. Зубко. – Пенза : Open innovation, 2017. – С. 61–64.

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОВІСТЮ ТА РЕНТАБЕЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

С. М. Чепа, студентка спеціальності Фінанси, банківська справа та страхування, група ФК м-51;

В. В. Шиндер, студент спеціальності Менеджмент освіти програма «Бізнес-адміністрування», група БА-51

О. В. Гасій, науковий керівник, к. е. н., доцент

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

В складних соціально-економічних умовах сьогодення результативність діяльності підприємств різних форм власності

часто опиняється під загрозою. Тому дослідження теоретичних аспектів управління прибутковістю та рентабельністю підприємств є вкрай важливим завданням.

У науковій літературі існує безліч точок зору щодо економічної сутності прибутку, який, у класичному розумінні, являє собою різницю між прибутком підприємства від реалізації продукції та витратами на її виробництво, тобто собівартістю [1]. Рентабельність безпосередньо пов'язана з отриманням прибутку. Однак їх ототожнювати не можна, оскільки рентабельність – це відносний показник, тобто рівень прибутковості, що вимірюється в коефіцієнтах чи відсотках та є відносною характеристикою фінансових результатів та ефективності діяльності підприємства [2].

Показники рентабельності повніше, ніж прибуток, характеризують остаточний результат господарювання підприємства. Для успішного розвитку будь-яких підприємств необхідно вивчати співвідношення об'єму виробництва (реалізації) продукції з витратами й прибутком, тому важливим моментом в діяльності підприємства є саме виявлення та кількісне вимірювання впливу різних факторів на показники його прибутковості, пошук резервів для зростання рентабельності роботи підприємства та обґрунтування і розробка заходів щодо ефективного використання виявлених резервів [4].

Процес накопичення прибутку відбувається під впливом внутрішніх, що залежать від діяльності підприємства (обсяги виробництва, стан та ефективність використання матеріальних ресурсів підприємства, рівень його доходів та витрат, ефективність цінової політики та різноманітність асортименту продукції) та зовнішніх факторів, які не залежать від діяльності підприємства (державне регулювання цін на товари, подорожчання послуг галузей народного господарства, система оподаткування, збільшення облікової ставки за користування кредитними коштами, зміна темпів інфляції).

Вимірювання прибутковості різних аспектів діяльності підприємства передбачає аналіз різних показників. Керівництво кожного підприємства має ставити завдання формування такої системи управління підприємством та ефективністю його діяльності, коли можна створити умови підвищення конкурентоспроможності продукції за рахунок зменшення частки пасивних фон-

дів у загальній вартості основних фондів та зменшення адміністративно-управлінських витрат [2]; скорочення витратних статей (транспортних; на збут та виробництво й реалізацію продукції тощо [4].

Для підвищення рівня прибутковості підприємства треба проводити такі заходи:

- виробництво високорентабельної продукції;
- впровадження сучасних технологій у виробництво з метою мінімізації витрат, економії часу, підвищенню якості продукції;
- корегування маркетингової політики, розробка ефективної реклами;
- уникнення зайвих витрат (штрафи, неустойки, пені та стягнення);
- підвищення грошової вартості продукції шляхом впровадження нових технологій та покращення якості виробленої продукції[4].

Отже, якщо підприємство сформує ефективну та раціональну систему управління, то воно зможе в повному обсязі використовувати свій виробничий потенціал та досягти найбільш високих результатів діяльності. Така система дозволить створити дієвий управлінський механізм та стане основою для підвищення обґрунтованості та ефективності управлінських рішень.

Список використаних інформаційних джерел

1. Афанасьев М. В. Економіка підприємства : навч.-метод. посіб. для самост. вивчення дисципліни / Афанасьев М. В., Гончаров А. Б. ; за ред. проф. М. В. Афанасьєва. – Харків : ВД-ІНЖЕК, 2003. – 410 с.
2. Гавалешко С. В. Рентабельність підприємства та шляхи його підвищення [Електронний ресурс] / С. В. Гавалешко / Економікс. – 2012. – № 10. – URL: www.rusnauka.com/10_DN_2012/Economics/10_106158.doc.htm.
3. Шляга О. В. Прибуток та рентабельність, як показники ефективності виробництва / О. В. Шляга, Л. І. Шипуля / Економічний вісник Запорізької державної інженерної академії. – 2014. – № 8. – С. 75–81.
4. Черниш С. С. Організаційно-методичні аспекти аналізу рентабельності / С. С. Черниш // Інноваційна економіка. – 2013. – № 6. – С. 305–309.